

A 2015. évi törvény

**a legkisebb munkabér megállapítására vonatkozó eljárásról szóló ILO egyezmény
kihirdetéséről**

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad Magyarország kormányának, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 54. ülészakán elfogadott „A legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról, különös tekintettel a fejlődő országokra” (a továbbiakban: Egyezmény) szóló 131. egyezményt kihirdesse.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles angol és magyar nyelvű szövege a következő:

Convention No. 131

Convention concerning minimum wage fixing, with special reference to developing countries

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-fourth Session on 3 June 1970, and

Noting the terms of the Minimum Wage-Fixing Machinery Convention, 1928, and the Equal Remuneration Convention, 1951, which have been widely ratified, as well as of the Minimum Wage Fixing Machinery (Agriculture) Convention, 1951, and

Considering that these Conventions have played a valuable part in protecting disadvantaged groups of wage earners, and

Considering that the time has come to adopt a further instrument complementing these Conventions and providing protection for wage earners against unduly low wages, which, while of general application, pays special regard to the needs of developing countries, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to minimum wage fixing machinery and related problems, with special reference to developing countries, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and seventy the following Convention, which may be cited as the Minimum Wage Fixing Convention, 1970:

Article 1

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to establish a system of minimum wages which covers all groups of wage earners whose terms of employment are such that coverage would be appropriate.

2. The competent authority in each country shall, in agreement or after full consultation with the representative organisations of employers and workers concerned, where such exist, determine the groups of wage earners to be covered.

3. Each Member which ratifies this Convention shall list in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any groups of wage earners which may not have been covered in pursuance of this Article, giving the reasons for not covering them, and shall state in subsequent reports the positions of its law and practice in respect of the groups not covered, and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such groups.

Article 2

1. Minimum wages shall have the force of law and shall not be subject to abatement, and failure to apply them shall make the person or persons concerned liable to appropriate penal or other sanctions.

2. Subject to the provisions of paragraph 1 of this Article, the freedom of collective bargaining shall be fully respected.

Article 3

The elements to be taken into consideration in determining the level of minimum wages shall, so far as possible and appropriate in relation to national practice and conditions, include:

- (a) the needs of workers and their families, taking into account the general level of wages in the country, the cost of living, social security benefits, and the relative living standards of other social groups;
- (b) economic factors, including the requirements of economic development, levels of productivity and the desirability of attaining and maintaining a high level of employment.

Article 4

1. Each Member which ratifies this Convention shall create and/or maintain machinery adapted to national conditions and requirements whereby minimum wages for groups of wage earners covered in pursuance of Article 1 thereof can be fixed and adjusted from time to time.

2. Provision shall be made, in connection with the establishment, operation and modification of such machinery, for full consultation with representative organisations of employers and workers concerned or, where no such organisations exist, representatives of employers and workers concerned.

3. Wherever it is appropriate to the nature of the minimum wage fixing machinery, provision shall also be made for the direct participation in its operation of –

- (a) representatives of organisations of employers and workers concerned or, where no such organisations exist, representatives of employers and workers concerned, on a basis of equality;
- (b) persons having recognised competence for representing the general interests of the country and appointed after full consultation with representative organisations of employers and workers concerned, where such organisations exist and such consultation is in accordance with national law or practice.

Article 5

Appropriate measures, such as adequate inspection reinforced by other necessary measures, shall be taken to ensure the effective application of all provisions relating to minimum wages.

Article 6

This Convention shall not be regarded as revising any existing Convention.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides –

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

131. sz. Egyezmény

a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról, különös tekintettel a fejlődő országokra

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1970. június 3-án ötvennegyedik ülészakára ült össze,

Figyelembe véve a legkisebb bért meghatározó rendszerről szóló 1928. évi Egyezmény, a széles körben ratifikált, az egyenlő díjazásról szóló 1951. évi Egyezmény, valamint a minimális bérek megállapításáról (mezőgazdaság) szóló 1951. évi Egyezmény rendelkezéseit, és

Figyelembe véve, hogy ezek az Egyezmények fontos szerepet játszottak a bérből élők hátrányos helyzetű csoportjainak védelmében, és

Figyelembe véve, hogy megérett az idő egy olyan új okmány elfogadására, amely kiegészíti ezeket az Egyezményeket és amely a bérből élők számára védelmet nyújt a méltatlanul alacsony bérekkel szemben, és amely általános célú alkalmazásán túl különösen a fejlődő országok szükségleteit veszi figyelembe, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásra és az azzal kapcsolatos problémákra vonatkozólag, különös tekintettel a fejlődő országokra, mely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1970. június 22-én elfogadja az alábbi Egyezményt, mely „A legkisebb bérek megállapításáról szóló 1970. évi Egyezmény. néven idézhető:

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden olyan tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezettséget vállal arra, hogy a legkisebb munkabéreknek egy olyan rendszerét alakítja ki, amely a bérből élők mindazon csoportjainak védelmet biztosít, akiknek foglalkoztatási feltételei ezt a védelmet indokolttá teszik.

2. Minden ország illetékes hatósága köteles, az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői szervezeteivel - amennyiben ilyenek léteznek - teljes egyetértésben vagy a velük folytatott alapos konzultációk után, meghatározni a bérből élők azon csoportjait, akiket védelemben kell részesíteni.

3. Minden olyan tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, köteles a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke alapján esedékes, az Egyezmény alkalmazásáról szóló első jelentésében megjelölni a bérből élők mindazon kategóriáit, akiket a jelen cikk értelmében esetleg nem részesített védelemben, ennek magyarázatát adni, és következő jelentéseiben bemutatni az Egyezmény hatálya alá nem eső csoportok tekintetében

fennálló törvényeit és gyakorlatát, valamint hogy milyen mértékben biztosítja vagy szándékozik biztosítani az Egyezmény hatályát ezen csoportok esetében.

2. cikk

1. A legkisebb munkabéreknek törvény erejével kell bírniuk, a legkisebb munkabérek nem csökkenthetők, és alkalmazásuk elmulasztása a felelős személlyel, vagy személyekkel szembeni megfelelő büntető vagy egyéb intézkedéseket von maga után.

2. A jelen cikk 1. bekezdése rendelkezéseinek figyelembe vétele mellett a kollektív alku szabadságát teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

3. cikk

Azon tényezők között, amelyekre a legkisebb munkabérek szintjének megállapításánál, amennyire az a nemzeti gyakorlat és feltételek fényében ez lehetséges és helyénvaló, különösen az alábbiakat kell figyelembe venni -

- (a) a munkavállalók és családjuk szükségleteit, figyelembe véve az ország általános bérszínvonalát, a megélhetési költségeket, a társadalombiztosítási ellátásokat, és más társadalmi csoportok viszonylagos életszínvonalát;
- (b) a gazdasági jellegű tényezőket, beleértve a gazdasági fejlődés által támasztott igényeket, a termelékenység szintjét és a foglalkoztatottság magas szintje elérésének és fenntartásának kívánatos voltát.

4. cikk

1. Minden olyan tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, köteles a nemzeti feltételeknek és szükségleteknek megfelelő eljárásokat kialakítani és/vagy fenntartani annak érdekében, hogy a fenti 1. cikk hatálya alá tartozó bérből élők csoportjai részére a legkisebb bérek megállapítását és időszakos kiigazítását lehetővé tegye.

2. Intézkedéseket kell foganatosítani annak érdekében, hogy az ilyen eljárások kialakítása, működése és módosítása kapcsán konzultációkat folytassanak az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői szervezeteivel vagy, ezek hiányában, az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselőivel.

3. Ahol az a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárások szempontjából helyénvaló, intézkedéseket kell tenni annak érdekében is, ezek működtetésében közvetlenül részt vegyenek -

- (a) az érdekelt munkaadók és munkavállalók szervezeteinek képviselői vagy, ezek hiányában, az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői, egyenlő félként;
- (b) azok a személyek, akik elismerten alkalmasak az ország általános érdekeinek a képviseletére és akiket az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői szervezeteivel folytatott konzultációk után neveznek ki, amennyiben ilyen szervezetek léteznek, és amennyiben az ilyen konzultációk a nemzeti törvényekkel és gyakorlattal összeegyeztethetők.

5. cikk

Megfelelő intézkedésekről, egyebek közt más szükséges intézkedésekkel megerősített alkalmas felügyeletről kell gondoskodni a legkisebb munkabérekre vonatkozó valamennyi rendelkezés hatékony alkalmazása biztosításának érdekében.

6. cikk

A jelen Egyezmény nem módosít egyetlen létező Egyezményt sem.

7. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

8. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

9. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezmény első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

10. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára is.

11. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke szerint valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

12. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja,

kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

13. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában-

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 9. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

14. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.

4. §

(1) E törvény 2016. január 1-én lép hatályba.

(2) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a Nemzetgazdasági Miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A magyar gazdaság teljesítőképessége több gazdasági szereplő szerint is ma már a jelenleginél is magasabb bérezési szintet is elbírna. Ennek ismeretében, valamint a kormányzat által hangoztatott sikeres gazdaságpolitikának eredményeként elvárható, hogy érdemben nőjenek a bérek és kifejezetten a minimálbérek.

Magyarországon a bruttó minimálbér 105 ezer forint/hó, ami 43 százaléka a havi bruttó 243 100 forintos átlagkeresetnek. Amennyiben Európa 28 országában vizsgáljuk, a minimálbér összegét akkor sajnálattal kell megállapítanunk, hogy Magyarország az alsó harmadban található. Az Európai Unió tagországai közül Magyarország a minimálbér összegét tekintve alulról az ötödik helyen található. A Magyar minimálbérnél (333 Euro) kevesebbet vihetnek haza a Cseh (332 Euro), Litván (300 Euro), Román (218 Euro) és Bolgár (184 Euro) munkavállalók.

A minimálbér emelésére jelenleg több ok miatt is van szükség Magyarországon. Ma már elmondható, hogy a minimálbéremelésekhez számos kedvező munkapiaci hatás párosul. A növekvő minimálbér fokozza a munkavállalók munkateljesítményét, ami azzal párosul, hogy növekszik a vállalkozások termelékenysége is. A minimálbér emelés a kis- és közepes vállalkozások számára jelentősen megkönnyíti az új munkavállalók felvételét. A minimálbérhez viszonyítva a tovább csökkenő segélyek összege, valamint a közfoglalkoztatotti bérek arányának változása további ösztönzést jelent a munkát kereső álláskeresők számára, hogy megéri elhelyezkedni. A magasabb minimálbér szintén segítséget jelent a munka becsületének a visszaállításaiban, valamint további eszköz a gazdaság kifehérítésében is.

Arról sem szabad megfeledkezni, hogy a munkavállalók számára biztosított többletjövedelem alapvetően a belső piacon csapódik le, ezzel ösztönözve a hazai fogyasztás növekedését. Ugyanis ez az a társadalmi csoport, mely megtermelt jövedelmét nem viszi külföldre. A minimálbért keresők nem külföldön vásárolnak, nem külföldi bankokban tartják a pénzüket.

A minimálbéremelés kedvező hatása várhatóan az ország elmaradottabb régióiban kedvező munkaerőpiaci folyamatok beindulásához vezet, ugyanis ahol alacsony a foglalkoztatás és a bér, ott a munkakeresés és a munkavállalás fix költsége viszonylag magas. Ezekben a régiókban az alkalmi munkákra, a segélyekre, az elmúlt években bevezetett közfoglalkoztatásra támaszkodó családi stratégiák terjedtek el. Ezekben a térségekben a munkáltatók alacsonyan tarthatják a béreket, aminek eredményeként a munkavállalási korban lévő munkavállalók esetében alacsony munkapiaci részvétel figyelhető meg.

A Kormányzatnak úgy kell emelnie a minimálbéreket, hogy az a munkáltatóknak ne jelentsen többletköltséget, azaz nem nőjenek tovább a foglalkoztatás költségei. A korábban és most is beszedett adók, valamint járulékok összegéből emelkedjenek a dolgozók bérei, csökkenjen a munka világában az állami elvonás mértéke mind a munkavállalóknál, mind a munkáltatóknál.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Javaslát 1. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1)-(3) bekezdésének, valamint 10. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően tartalmazza az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére adott országgyűlési felhatalmazást.

A 2. és 3. §-hoz

A Javaslát 2. §-a és 3. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően rendelkezik az Egyezmény kihirdetéséről, és tartalmazza a Jegyzőkönyv magyar és angol nyelvű hiteles szövegét.

A 4. §-hoz

Az első három bekezdés a törvény hatálybalépéséről rendelkezik, a negyedik bekezdés a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Képviselői önálló indítvány

Törvényjavaslat kezdeményezése

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 6. cikk (1) bekezdésében foglalt jogunknál fogva, az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 27. § (1) bekezdés a) pontja és 31. § (1) bekezdése alapján mellékelten benyújtjuk a **legkisebb munkabér megállapítására vonatkozó eljárásról szóló ILO egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslatot.

Budapest, 2015. december 1.

Gúr Nándor
MSZP

Lukács Zoltán
MSZP